

1.9.2005

Vasemmistoliitto valmistelee vuoden 2007 puoluekokoukseen uutta puolueohjelmaa. Tämä on Esko Seppäsen ensimmäinen luonnos niistä asioista, jotka pitää välttämättömästi ottaa siinä huomioon, sekä hänen ehdotuksiaan puolueen linjaksi.

Ekologiasta

Ihminen on kehittynyt sattumanvaraisen luonnonvalinnan seurauksena sekä käten ja pään työllä tunnetun elämän korkeimmalle tasolle. Ainoana lajina ihminen on oppinut muuttamaan maapallon luontoa niin että aineiden ja energian käytöstä on aiheutunut ja aiheutuu peruuttamattomia muutoksia luonnontilaan.

Eristetyn systeemin entropia kasvaa, kun käyttökelpoisia aineita ja energiaa muutetaan käyttökeltvottomaan muotoon. Monimutkaisten rakenteiden ylläpitoon tarvitaan käyttökelpoista energiaa, ja jos sitä ei ole käytössä, järjestyksestä syntyy itsestään epäjärjestystä.

Kun maapallolle tulee käyttökelpoista energiaa auringon säteilynä, se ei ole eristetty systeemi. Uusituvan energian ansiosta ihmiskunta voi hidastaa entropian kasvua omalla toiminnallaan sekä kuluttamalla vähemmän luonnon anteja. Monet aineet ja energialajit ovat ihmiskunnan käytössä vain kerran, ja siksi uusiutumattomia luonnonvaroja pitää käyttää mahdollisimman vähän ja kierrättää mahdollisimman paljon.

Maapallon väestön kasvu lisää maaperän, luonnon aineiden ja makean veden kuluttamista. Luonnon kulumisen ohella ilmasto muuttuu ja biodiversiteetti kapenee. Energiaa muutetaan aina entistä enemmän käyttökeltvottomaan muotoon, viime kädessä lämmöksi, ja entropia lisääntyy. Helposti hyödynnettävät fossiiliset aineet, ensiksi öljy, loppuvat lähivuosikymmeninä. Ihmiskunnan on alettava varautua ratkaisemaan suuria ekologisia, teknologisia ja sosiaalisia ongelmia.

On mahdollinen Suuri Kaaos. Sitä näköalaa hämärtää ylikansallinen tajuntateollisuus, joka tuottaa ajatusten pakoa todellisuudesta.

Ihmiskunnan on toimittava kaaoksen syntyä vastaan. Siinä auttaa myös tiede ja tutkimus; onhan vasemmisto usein perustanut maailmankuvansa tieteelliseen tietoon. Tiede, joka on ylimatematisoitunut ja kiinnittyy edelleen mekanistiseen traditioon, ei kuitenkaan auta ratkaisemaan ongelmia, jotka ovat luonteeltaan eettisiä. Esimerkiksi geenimuuntelussa, nanoteknologian käytössä ja kantasolututkimuksessa on sovellettava kaikkein korkeimpia eettisiä periaatteita.

Vasemmiston tehtävä on edistää kestävää ekologista, taloudellista ja sosiaalista kehitystä, torjua kaaosta, luoda uutta tiedettä, puolustaa näiden tavoitteiden saavuttamiseksi ihmisoikeuksia ja demokratiaa sekä parantaa eläinten ja muun luonnon suojelua.

Omistuksesta

Maan ja tuotantovälineiden yksityisomistuksesta on parin viimeisimmän vuosisadan aikana tullut absoluuttista: omistajilla on yksinoikeus luonnossa valmiina ja ikiaikoja ei-kenenkään omistuksessa olleen maapohjan sekä monien työläissukupolvien työn tuloksena syntyneiden tavaranto- ja tuotantovälineiden hallintaan, käyttöön, nautintaan, siirtämiseen ja myymiseen. Sellaiset tuotantosuhteet estävät tuotantovoimia kehittymästä ekologisesti ja sosiaalisesti.

Yksityisomistus on hierarkkista ja alistavaa. Suuryritysten valtapyramideissa omistus on institutionaalista ja kasvotonta, ja maailmantalouden suurimpia yhtiöitä omistavat erilaiset rahastot. Ne operoivat muiden rahoilla, ennen muuta säästö- ja eläkevaroilla, ja ristiinomistavat toinen toisiaan. Esiintyy omistusrutsaa.

Yhtiöiden tavoitteen määrittää reaalikapitalismissa pääomien logiikka, jonka mukaan omistukselle haetaan aina korkein tuotto. Siinä tarkoituksessa omistajat ajavat vain pääomien - muiden edut poissulkevaa - yksityisomistajien etua, eikä omistajilla ole yhteisen ja yhteiskunnallisen työn tuloksena syntyneiden tuotantovälineiden yksityisessä omistamisessa ja käytössä minkäänlaista yhteisöllistä vastuuta.

Vasemmiston tehtävä on luoda yhteisöllisiä - mutta ei vain valtiollisia - vaihtoehtojasellaiselle yksityisomistukselle, joka vaarantaa yhteiskunnan tasa-arvoisen ja oikeudenmukaisen kehityksen. Oikeudenmukaisuuden ja tasa-arvon nimissä tulee käyttää varallisuus-, perintö- ja omaisuuden luovutusvoittojen veroja. Yksityisomistajien kaikkinaiseen yhteiskunnalliseen kurinpalautukseen tarvitaan kansainvälistä yhteistoimintaa ja verkottumista.

Työstä

On muuttumassa töiden tekemisen yleinen organisointi ja sitä kautta ihmisten arki. Kätten työn sijasta tehdään entistä enemmän pään työtä. Teollisuuden tuotantotavan mukaan rakentuneiden elämäntapojen tilalle ovat tulleet palvelu-, yrittäjä- ja etätyöt ilman perinteisiä työyhteisöjä.

Yhteiskunnan materiaallinen perusta turvataan entistä pienemmällä määrällä elävää työtä. Fordismin ja taylorismin jälkeisellä informaatio- ja kommunikaatiotyön aikakaudella teollisuusproletariaatin - eli perinteisen työväenluokan - hegemoninen asema tuottavan työn subjektina sekä ihmisten elämänrytmin ja työn tekemisen paikan ja ajan määrittäjänä on murentunut. Uuden sosiaalisen elämän ja todellisuuden tuotantoa on se, että operoidaan symboleilla, ideoilla, mielikuvilla ja ihmisten välisillä suhteilla, että tuotetaan tietoa sen raaka-aineesta informaatiosta ja että kommunikoidaan informaatiota, tietoa ja elämyksiä. Tässä merkityksessä myös immateriaalinen tuotanto ja varsinkin luova tietotyö on tässä merkityksessä tuottavaa työtä. Immateriaalisten tuotteiden monistaminen on usein helppoa ja halpaa.

Yhteiskunnallisesti tarpeellisen, välttämättömän ja hyödyllisen työn tekemisessä tarvitaan työkykyisten ihmisten mukanaolo. Tuotoksen jaon perustana pitää olla kaikkien työhön kykenevien kansalaisten työpanos. Kansalaispalkka ei saa olla vapaa nautintaoikeus toisten tekemän työn tuloksiin. Se vähentää ihmisten keskinäistä solidaarisuutta ja saattaa ihmisten vapaan liikkumisen alueella johtaa muuttoliikkeeseen kansalaispalkan maahan. Se voi olla täydentävä järjestelmä sosiaalisen turvallisuuden tuotannossa niille, jotka eivät ole pysyvästi tai tilapäisesti työkykyisiä.

Reaalikapitalismissa työ organisoidaan esineellistyneen, kasautuneen ja finanssipääomiksi muunnetun työn eli pääoman ehdoilla. Pääoman omistajat saavat direktio-oikeuden työhön ja määräävät työn laadun ja sen tekemisen ajan, paikan ja tavan. Vakinaisen ja turvallisen

kokopäivätyön tilalle ovat tulleet osa-aikatyö, tilapäiset työsuhteet, liikkuvat työt ja vuokratyö sekä työttömyys. Töitä joustatetaan, ulkoistetaan ja halpatuotteistetaan. Vakinaisen työpaikan tuottamaa turvallisuuden tunnetta heikennetään.

Maapallon teollistuneissa ja post-teollisissa maissa tuotoksen jako perustuu pääosin palkkatyöhön, kun taas kehitysmaissa ollaan siihen vasta siirtymässä luontaistaloudesta ja maanviljelystä. Kapitalistit ovat jakaneet teollisen työn osiin palkka- ja sosiaalikustannusten mukaan ja siirtävät töitä uuden maailman maihin. Sosiaalisesta dumpppauksesta syntyvät voitot siirretään veroja kiertäen pääomien omistajille.

Kansalaisia auttaa taistelussa pääomien logiikkaa ja niiden harjoittamaa sosiaalista dumpppausta vastaan ammattiyhdistysliike. Se on vasemmistolaisen ajattelun, solidaarisuuden ja yhteiskunnallisen taistelun koulu. Sillekin on syntynyt edustavuusongelma; eihän se edusta työttömiä, siirtotyöläisiä, vierastyöläisiä tai tilapäisissä ja liikkuvissa työsuhteissa toimivia kansalaisia. Sosialidemokratia, tuo 1900-luvun mahtiaate, on sitä paitsi kesyttänyt ay-liikkeen, kun valtio, työnantajat ja työntekijät yhdessä säilyttävät ja uusintavat kapitalistisia tuotantosuhteita kolmikantaisen korporativistisen mallin mukaan luomalla yhteiskunnallisten ristiriitojen sääntely-, sopuilu- ja sovittelujärjestelmiä. Se saattaa aiheuttaa ristiriitoja oikeusvaltion periaatteiden ja demokratian tavoitteiden kanssa; onhan uus korporatismi epäedustava eläkeläisten, sairaiden, työttömien, työkyvyttömiä ja lasten etujen puolustamisen näkökulmasta.

Vasemmiston tulee toimia ihmisen oman toimintakyvyn parantamisen puolesta ja saattaa kunniaan yhteisöllisesti hyödyllinen työ, sekä palkka- että yrittäjätyö. Vasemmiston tulee organisoida taistelua työn, sen tekijöiden, sen tulosten tasaisemman jaon sekä työläisten oikeuksien puolesta kapitalistisen ajattelun ja toiminnan ylivaltaa vastaan. Julkisen vallan on turvattava työtä työttömille. Työn tuottavuuden yleisen nousun johdosta on vaadittava työajan yleistä lyhentämistä, saatava aikaan yleismaailmallinen työntekijöiden sosiaalisten oikeuksien julistus sekä valvottava kansainvälisesti työläisten oikeuksia. On toimittava työntekijöiden ammatillisen järjestäytymisen lisäämiseksi.

Muutoksen tarpeesta

Kapitalismi perustuu absoluuttiseen yksityisomistukseen ja luonnon antimien ja ihmisten työpanosten riistoon. Tuotantovälineiden yksityisomistuksen eli kasautuneiden pääomien yksityisoikeudellisen hallinnan turvaavat valtiot, tarvittaessa väkivallalla. Kansallisvaltiot antavat

kapitaalın toimille laillisuuden valekaavun, ja sitä varten kapitalistit tarvitsevat vahvaa valtiovaltaa, joka puolustaa heitä ja on heidän toimijansa.

Maailmaa rakennetaan kuin imperiumia. Tavoitteena on uusi globaalinen järjestys, jossa imperiaalinen valta yhdistää johtavat valtiot, kansainväliset järjestöt ja kapitalistiset suuryhtiöt yhdeksi globalisoiduksi verkostoksi. "Vapaa markkinatalous" ei ole järjestyksetön tila, vaan globalisaattoreiden tavoite on korvata vanha järjestys uudella kapitaalın järjestyksellä ja luoda sellainen valtiollisen sääntelyn muoto, joka parhaiten turvaa pääomien liikkuvuuden ja kapitaalın kollektiivisen hyvinvoinnin: kapitaalın kommunismin.

Reaalikapitalismissa luonto ja työ ovat kauppatavaraa. Luonnon ja ihmisten arvoja mitataan rahalla tulojen ja omaisuuden tapaan. Rahaa tehdään rahasta, usein muiden rahoilla. Finanssimarkkinoilla, joilla on rajaton likviditeetti, ei investoida tuotantoon vaan uuteen rahaan. Kaupankäynti pääomilla arvopaperistetaan ja pörssitetään. Rahatalouden ja vaihdon piiriin saatetaan kaikkalainen luonto ja entistä virtuaalisempi omaisuus. Omistus ketjutetaan, kun sama omistettava omistetaan monien välikäsien kautta moneen kertaan. Kaupankäynnin kohteena ovat mitä erilaisimmat immateriaaliset oikeudet, kuten patentit. Yhteisestä tehdään yksityistä, julkista valtaa privatisoidaan ja systeemiin kytketään yhä uusia kapitalismista vapaita maita.

Kun on käytetty loppuun kapitalismin ulkoinen laajenemisvara suhteessa luontoon ja ei-kapitalistisiin maihin, markkinoita pyritään laajentamaan sisäisesti saattamalla raha- ja sijoitustalouden piiriin entistä suuremmassa määrin (julkisia) palveluja sekä rakennukset ja asunnot. Institutionaaliset sijoittajat tuhoavat rahastoillaan kansankapitalismin mahdollisuuden.

Ajan hegemoninen ajattelu on uusliberalismia, joka on äänettömien pääomien valtaa puhuvaan työhön, töiden mukavuusliputtamista, valtioiden kansainvälistymistä ja kansallisten markkinoiden keskinäisriippuvuutta sekä kansallisvaltioiden sisäistä uudelleenorganisointia. Teollinen massatuotanto siirretään halpamaihin, mikä vääristää elävän työn palkkoihin perustuvan tulonjaon sekä uus- että vanhatuotannon maissa. Systeemi ei pysty turvaamaan työtä ja toimeentuloa kaikille eikä lopulta säästöjä ja eläkkeitäkään.

Markkinoille ja kilpailulle on käyttöä kaikissa vaihtoehtoisissa työn organisoimisen muodoissa, mutta ne eivät silloin voi toimia vain yksityisomistuksen ehdoilla. Absoluuttinen omistus ja suuren rahan monopolit ovat este markkinoiden hyödylliselle toiminnalle.

Vasemmiston tehtävä on luoda markkinat ilman absoluuttista omistajavaltaa ja puolustaa rauhaa sekä arjen hyvinvointia kapitalististen markkinoiden etupiirijako- ja javalloituspolitiikkaa vastaan. Julkisen vallan on edelleen tuotettava hyvinvointipalveluja perinteisen pohjoismaisen mallin mukaan. Työeläkerahastojen hallinto on demokratisoitava, ja niiden sijoitukset on suunnattava riskisijoitusten sijasta kotimaiseen rakennus- ja muuhun tuotannolliseen toimintaan. Talouspolitiikka on vapautettava rahapolitiikan hirmuvallasta, ja finanssipolitiikalla on tuettava nykyistä aktiivisemmin työllisyyttä. On alettava taistelu pääomamarkkinoiden jatkuvaa inflatoitumista vastaan.

Demokratiasta

Demokraattisessa yhteiskunnassa kansanvalta on kansalaisten itsehallintoprojekti. Pelkkäitsehallinto ei kuitenkaan ole demokratiaa, vaan itsehallinnolla luodaan säännöt ja konfliktien ratkaisumenetelmät ihmisten vapaalle toiminnalle.

Demokratiaan kuuluu aina vähemmistön oikeuksien turvaaminen yleisten ihmisoikeuksien ja -vapauksien muodossa. Yleisiä demokraattisia oikeuksia ovat oikeus kotiin, oikeus ilmaiseen tai halpaan terveyshuoltoon sekä koulutukseen, tietoon ja kommunikaatioon, oikeus omaan kieleen, oikeus osallistua yhteiskunnan hallintoon ja asettua vaaleissa ehdoille ja äänestää salaisesti määrääjäksi valittavia edustajia, kokoontumis-, mielenosoitus- ja lakko-oikeus sekä oikeus vapaaseen sanaan ja mahdollisuuteen tulla kuulluksi.

Valtiollinen demokratia, jonka on kätilöinyt kansallisvaltio, on syntynyt alistettujen kapinasta ja muuttunut vähitellen yleisestä osallistumisesta edustukselliseksi päätöksenteoksi julkisissa elimissä. Demokratiaan kuuluu päätöksentekijöiden ja virkamiesten julkinen valvonta. Jos valtaapitävä käyttää valtaoikeuksia väärin, ne on voitava riistää häneltä pois. Demokraattisiin hyveisiin kuuluu vaatimattomuus ja tasavertaisuus. Jokaisen on oltava samojen lakien alainen. Suotuisimmat olosuhteet demokratialle ovat väestöltään homogeenisimmissa maissa, vaikka kansakunnan jäsenyys ei edellytä etnistä yhteisyyttä. Demokratia on ulotettava myös laillisiin maahanmuuttajiin.

Vähemmistövalta ei ole demokratiaa, eikä sitä ole vallankumous tai vallankaappaus. Demokratian alku on kansanvaltaa, loppu ei. Demokratia on kokorajoitteista eikä sille ole teknisiä edellytyksiä (yhteistä valmistelua, kielellistä tasa-arvoa tai vähemmistöjen suojelua), jos

yhteisöt ovat liian suuria. Se liudentuu yhteisön koon kasvaessa. Parasta demokratiaa on lähidemokratia.

Ei ole absoluuttista (ainoaa, oikeaa) demokratiaa eikä sille standardimallia. Demokratiaa ei ole sanelu ylhäältä alas, eikä tuontidemokratia toimi; demokratiahan on historia- ja kulttuurisidonnaista. Jos järjestys perustuu demokratian pakkosyöttöön ja väkivaltaan, maailmandemokratia on ei-demokratiaa. Demokratia ei ole järjestelmä, ei varsinkaan kapitalismin hallintojärjestelmä. Demokratia on vapautta ulkoisesta hallinnasta ja itsehallintoa, ja siitä syystä tuotantovälineiden ulkomainen omistus kaventaa demokraattisen päätöksenteon mahdollisuutta. Itsehallinnon rajoitukset ovat demokraattisia, jos niillä ei loukata vähemmistöjen oikeuksia. Demokratiaa ovat myös kovat keinot demokratian puolustamiseksi, mutta väkivaltakoneistojen (poliisi, salainen poliisi ja sotaväki) pitää olla demokraattisessa valvonnassa.

Markkinoilla ei ole eikä niihin kuulu demokratiaa. Sen tuottaminen ei kuulu myöskään median tehtäviin. Viihteellistyneeseen joukkotiedotukseen ei kuulu kaikkinaisten etujen ja etuisuuksien esilläpito, sörön ja riiston järjestelmien paljastaminen sekä demokraattisten toimintamuotojen tukeminen. Toisinajattelun vapaus edellyttää sille julkista tilaa.

Sosialismin kuuluu olla demokratiaa: poliittista liberalismia kaikille, monopolien vallasta vapaat markkinat sekä vapaa ja moniarvoinen media. Demokratia on sosialismia.

Sosialismista

Vasemmalla elää ikuinen unelma sosialismista, joka olisi vaihtoehto KAPITALismille.

Sana on kadottanut alkuperäisen sisältönsä kommunisteiksi itseään kutsuneiden vallankumouksellisten toimeenpanemassa Neuvostoliitto-kokeilussa ja leniniläis-stalinilaisen valtioteorian puristuksessa. Kun kommunistit loivat puolueensa omaksi kuvakseen vapauttaakseen itsensä valtion vallasta, tapahtui ylilyönti: sosialismista tuli valtiomonopolistista sosialismia (VAMOSOS). Puolue alisti valtiovallan valtaansa ja sen jatkeena valtio alisti kansalaiset valtaansa viime kädessä väkivallalla.

Valtiososialismin tunnusmerkkejä olivat kommunistisen puolueen diktatuuri, valtion omistus, joka ulottui lähes kaikkeen henkilökohtaiseen omistukseen, sekä talouden suunnittelu. Valtio oli muodollisesti köyhän ystävä mutta vapaan kansalaisen vihollinen. Köyhä ei ole vapaa, eikä köyhyys ole sosialismia.

Uudenlaisen sosialismin pitää olla ekososialismia, Ekososialismiin kuuluu entropian kasvun minimointi, rauhantyö ja demokratia, ihmisten hyvä sosiaalinen vointi, kansalaisyhteiskunnan yhteisöllinen rakennustyö, jossa tulee riittää työtä kaikille, sekä unelma paremmasta maailmasta: jokaiselta kykyjensä mukaan, jokaiselle tarpeidensa mukaan.

Unelmia pitää olla, ja unelma sosialismista on unelma demokratiasta. Se on myös unelma tuotantovälineiden yhteisöllisestä omistamisesta, jonka hedelmistä kaikki pääsevät osallisiksi, ja vapaasta tiedontuotannoista ja -välityksestä.

Punavihreään ekososialismiin kuuluvat myös raha vaihdon välineenä ja markkinat vaihdon toimipaikkana. Taloutta ja luonnon resurssien käyttämistä ja säilyttämistä pitää suunnitella, mutta ei ole tarpeen luoda suunnittelun ylivaltaa. On luotettava ihmisten luovaan toimintaan.

Kansainvälisistä asioista

Maailman turvallisuusuhkia ovat luonnonvarojen ehtymisen ohella ennen muuta ydinaseiden sekä kemiallisten ja biologisten aseiden leviäminen, ydinaseiden ensikäytön uhka, kansainvälinen ase- ja huumekauppa, terrorismi ja valtioterrorismi sekä uskonnollinen fundamentalismi. Monet uhkakuvat perustuvat yhtäältä kapitalistisen imperiumin rakennustyöhön ja toisaalta sen tuottamaan taloudelliseen ja sosiaaliseen eriarvoisuuteen: köyhyyteen.

Maailman ainoalla supervallalla USA:lla on kaikkien tilojen (maa, meret, ilma, avaruus ja informaatio) täyshallinta, jolla se turvaa kapitalistisiin markkinoihin perustuvan imperiumin rakennustyön ja ylläpidon. Maailman hallinnan ja luonnonvarojen riiston turvaavia asevoimia se varustaa yhdessä Nato-maiden kanssa.

Nato ei ole rauhanjärjestö tai puolustusliitto. Se toimii koko maailman alueella ja on varautunut puolustuksen lisäksi myös hyökkäämään. Se on kapitalististen maiden asemahti, joka varustautuu aseelliseen taisteluun maapallon hupenevista luonnonvaroista, ennen muuta öljystä ja kaasusta.

Venäjällä on maailman suurin maa-ala, jossa on mittaamattoman suuret luonnonvarat. Erityisesti energiavarojen hallinnoijana Venäjä on EU:n näkökulmasta ratkaisevassa asemassa: EU:n koko energiatuotannon kasvu lähivuosikymmeninä perustuu kaasun tuontiin idästä. Venäjän myönteinen demokratiakehitys lisäisi merkittävästi Suomessa turvallisuuden tunnetta, mutta Suomen on hoidettava Venäjä-suhteensa hyvien naapurien tapaan erilaisissakin oloissa.

Kiina on nouseva suurvalta, jonka taloudellinen kasvu perustuu kestäättömään kehitykseen: kivihiilen polttoon ja ympäristön saastumiseen. On tärkeää kytkeä Kiina mukaan sellaisiin kansainvälisiin järjestöihin ja sopimuksiin, joilla yritetään turvata maapallon säilyminen elinkelpoisena myös tuleville sukupolville. Kiinan ohella Intia on väkiluvultaan niin suuri maa, että sen kehityksellä on vaikutus kaikkien maapallon ihmisten elämään.

Näissä syntymässä olevissa supervalloissa aineiden ja energian kulutus henkeä kohden on vain pieni osa kapitalististen maiden kulutuksesta. Ei ole oikeudenmukaista rajoittaa köyhien oikeutta energiaan ja kuluttaa samaan aikaan enemmän itse.

Vanhan maailman on tunnettava solidaarisuutta kehitysmaita kohtaan. Parasta kehitysapua ei ole raha, uusi teknologia tai vapaakauppa vaan riittävä ravinto, puhdas vesi, asunto, terveyspalvelut ja hygienia.

Kansainväliset järjestöt (YK alajärjestöineen, WTO, ETYJ, Euroopan neuvosto, jne) ovat välttämättömiä kansainvälisiä yhteistyöjärjestöjä, joiden toiminta on hyödyllistä mahdollisten konfliktien ennalta ehkäisyssä. Monet järjestöt ovat kuitenkin muotoutuneet vuosikymmenten kuluessa eliittien temmellyskentiksi, ja etuoikeutetut kansainväliset virkamiehet edustavat usein korruptoitunutta valtaa.

Erilaiset kansalais- ja kansanliikkeet ovat demokratian etuvartioasemia, jotka tarjoavat vapaille kansalaisille osallistumis- ja painostuskanavan suhteessa rahan valtaan ja poliittisen eliitin vallankäyttöön. Vasemmiston on tuettava niiden toimintaa ja vietävä edustuksellisessa

demokratiassa eteenpäin vapaiden ihmisten ja yhteenliittymien edustamaa edistystä. Suora demokratia edustaa rauhanomaisia keinoja muuttaa sellaisia yhteiskunnan rakenteita, joilla vapailta ihmisiltä viedään kansalaisen täysivaltaisuus.

Maailmanpolitiikassa on nähtävä yhteistyön hyvät puolet, uudistettava kansainvälisiä järjestöjä ja tavoiteltava sellaista YK-keskeistä ja yhteistyövaraista maailmanjärjestystä, joka takaa rauhan, kestävän kehityksen ja demokratian. Suomi tulee pitää Naton ulkopuolella, eikä Suomen tule osallistua sellaiseen EU:n yhteisen puolustuksen ja hyökkäyksen kehittämiseen, jonka tavoitteena on Naton vahvistaminen ja joka ennen pitkää edellyttää kaikilta EU-mailta Nato-jäsenyyttä. Vasemmiston tavoitteena tulee olla pysyvä rauhantila, jota säilyttämiseksi Suomea on edelleen kehitettävä rauhanturvaamisen suurvaltana. Rauhaanpakottamiseen eli laittomiin sotiin Suomen ei pidä osallistua.

Euroopan unionista

Euroopan unioni on kapitalismin juridinen olomuoto Euroopassa. Sen perussopimuksiin on kirjattu pääomien näkökulmasta olennaiset vapaudet niin että julkinen valta ei voi rajoittaa niiden vapaata liikkumista ja voitontavoittelua valtioiden rajojen ylitse. Perussopimuksillaan EU on kytketty globalisaatiovoimien verkostoon.

EU:ssa on vallassa suuntaus, jonka mukaan sitä pitää kehittää liittovaltion suuntaan. Se tapahtuu ns. yhteisömetodilla, joka merkitsee vallan keskittämistä EU:n elimille. Federalistinen tavoite siirtymisestä ylikansalliseen eli maiden väkilukujen suhteessa tapahtuvaan päätöksentekoon merkitsee kansalaisten hallinnointia EU:ssa säädettävien lakien mukaan. Ne olisivat ylempiä kuin kansalliset lait ja ensisijaisia niihin nähden. Päätösvallan siirtäminen jäsenvaltioilta unionin toimielimille merkitsee niiden kansallisen täysivaltaisuuden supistamista.

Markkinoiden integroimisen jälkeen EU:ssa siirrytään lainsäädännön yleiseen harmonisointiin. Lakien samanlaistamiseksi unionista pyritään tekemään yhtenäinen vapauden, oikeuden ja turvallisuuden alue. Pyrkimys on ristiriidassa EU:n legitimitetin eli yleisen hyväksyttävyyden saavuttamiselle; onhan ylitse käytäviin kansallisiin lakeihin kirjoitettu kansakunnan historia, traditiot ja arvot. Eurolait edustavat EU:n hallitsevan luokan poliittista tahtoa, joka ei ole sama kuin EU-kansalaisten tahto.

Federalistit pyrkivät tekemään unionista ylikansallisen supervallan, ja siinä tarkoituksessa unioni halutaan militarisoida. Sitä on tähän saakka aina tehty yhteistyössä USA:n johtaman Naton kanssa. EU:n sotilaallinen ulottuvuus on Naton eurooppalainen pilari, ja USA on valmis siirtämään entistä enemmän sotilaallista vastuuta taistelussa Euraasian mantereeseen luonnonvarojen hallinnasta Natolle, jossa EU on valmis ottamaan johtonsa ja komentoonsa Nato-yhteensopivia taistelujoukkoja ja valmistelemaan yhteisen euroarmeijan käyttöönottoa.

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikassa on turvattava sotilaallinen liittoumattomuus niin että Suomi ei joudu tahtomattaan vedetyksi mukaan muiden konflikteihin. Se on entistä enemmän mahdollista. Kun ennen sodat olivat rajoitettuja konflikteja, ne, jotka eivät sotineet, olivat niiden ulkopuolella, ja sota oli poikkeus rauhantilasta. Tänäpä sodat koskettavat kaikkia, ja loppumattomaksi aiotun terrorismin vastaisen taistelun nimissä poikkeuksellisesta olotilasta on tullut pysyvä.

EU:n laajeneminen maihin, jotka eivät ole sosiaalisesti, taloudellisesti ja kulttuurillisesti yhteensopivia nykyisten jäsenmaiden kanssa, heikentää EU:n legitimitettä.

Vasemmiston on vaadittava EU:n säilyttämistä demokraattisena yhteistyöjärjestönä, jossa päätökset viime kädessä tehdään jäsenmaissa. Demokraattinen vaihtoehto on, että yhteisten lakien sijasta päätetään yhteisistä kansainvälisistä sopimuksista. Vasemmiston EU on sosiaalisen turvallisuuden ja keskinäisen sosiaalisen vastuun yhteisö, ja "lisää Eurooppaa" on vasemmistolle lisää sosiaalista turvallisuutta: lisää sosiaalista Eurooppaa.

Puolueesta

Demokraattinen kansalaisyhteiskunta ei voi perustua yhden (kommunistisen) puolueen valtaan tai etujoukkoajatteluun, vaan puolueiden on turvattava kansalaismielipiteen kuulluksi tuleminen edustuksellisessa päätöksenteossa. Se toteutuu myös erilaisissa kansanäänestyksissä.

Äänikynnysten käyttö valtiollisissa vaaleissa voi estää uusia aatteita pääsemästä esille, ja useissa EU-maissa käytössä oleva listavaalijärjestelmä on usein puolueiden diktatuuria. Se ei ole yhtä suoraa demokratiaa kuin henkilövaali, ja siksi on puolustettava Suomen nykyistä vaalijärjestelmää.

Demokraattisen (vasemmisto)puolueen on oltava avoin ja sen päätöksenteossa on huomioitava edustuksellisuus. Vähemmistöön jääneille mielipiteille on turvattava edustus päätöksentekokelemissä, jotta turvataan niiden mahdollisuus muuttua enemmistömielipiteeksi.

Euroopan laajuisten poliittisten puolueiden varaan rakentuva europarlamentarismi on demokratiaa ilman että toteutuvat sen kaikki puolet, esimerkiksi laaja kansallinen edustavuus. Vasemmistoliiton tulee tehdä yhteistyötä muiden eurooppalaisten vasemmistopuolueiden kanssa itsenäisenä puolueena ja pyrkiä säilyttämään se asema myös suhteessa vasemmiston yhteiseen europuolueeseen.

Vapaus on välttämättömyyksien tunnustamista. Tavoitteena tulee olla kaikkien vapaus.

Tavoitteena tulee olla rauha, vakaus ja turvallisuus: turvallinen arki.

Tavoitteena tulee olla demokratia ja täydet ihmisoikeudet jokaiselle.

Tavoitteena tulee olla taloudellinen ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus, joka edustaa tasa-arvoa ikään, sukupuoleen, rotuun, kansallisuuteen uskontoon tai seksuaaliseen suuntautuneisuuteen katsomatta.

Toiminnan perushyveisiin tulee kuulua humanismi ja suvaitsevaisuus toisin ajattelevia, alistettuja, riistettyjä ja vainottuja kohtaan. Myös se erottaa uuden vasemmiston vanhasta ja rujoutuneesta reaalisosialimista.

Kun vanhat luokkarajat ovat murtuneet, luokkataistelun muotojen on muututtava, ja niin myös poliittisten puolueiden.

Hyvien tavoitteiden toteuttamisen välineosastosta

1) Sosiaalismi

Tarvitaan hyvinvointivaltion kuvaus: lupaus tavoitella ilmaisia tai halpoja terveydenhoitopalveluja kaikille, turvata eläke-etuudet sekä toimia vanhusten hoidon, lapsiperheiden ja yksinhuoltajien etujen, invalidien ja työkyvyttömiä oikeuksien, työttömien toimeentulon ja yleisen minimitoimeentulon eli kunnallisen toimeentuloturvan (jota voi kutsua kansalaispalkaksi) puolesta. 2) Sivistys

Tarvitaan sitoutuminen ilmaiseen koulutukseen ja korkeatasoiseen opetukseen, joka on turvattava yhtä lailla kouluissa ja korkeakouluissa. On turvattava tieteellisen tutkimuksen resurssit ja vapaus suuryritysten vallasta.

3) Kulttuuri

On nostettava kunniaan sivistys, taide ja kulttuuri unohtamatta populaarikulttuurin ja viihteen vaikutusta ihmisten jokapäiväiseen elämään ja maailmankuvaan.

Mukaan otettavista muista asioista

Maatalouspolitiikka

On turvattava terveellisen ruuan tuotannon omavaraisuus. Viljelyn tulee perustua perheviljelmiin, joiden tuotantotapa poikkeaa EU:n suuriin yksiköihin perustuvasta teollisesta tuotantotavasta.

Aluepolitiikka

Koko maa on pidettävä asuttuna.

Kunnallinen itsehallinto

On turvattava pohjoismaisen hyvinvointimallin perustalta kunnalliset palvelut.

Liikenne

Polttonesteiden hinnan vääjäämättömän nousun oloissa on parannettava julkista liikennettä ja varsinkin rautatieverkkoa.

Viestinnässä on turvattava jokaisen kansalaisen oikeus kommunikatioon ja internet-palveluihin.

Uskonto

Tärkeää on uskonnollinen suvaitsevaisuus, mutta kirkko on silti erotettava valtiosta.

Kuluttajansuojelu

Kansalaista kuluttajana on suojeltava huonolaatuisilta, epäekologisilta ja epäterveellisiltä tuotteilta ja kalliilta merkkitaravallalta.